

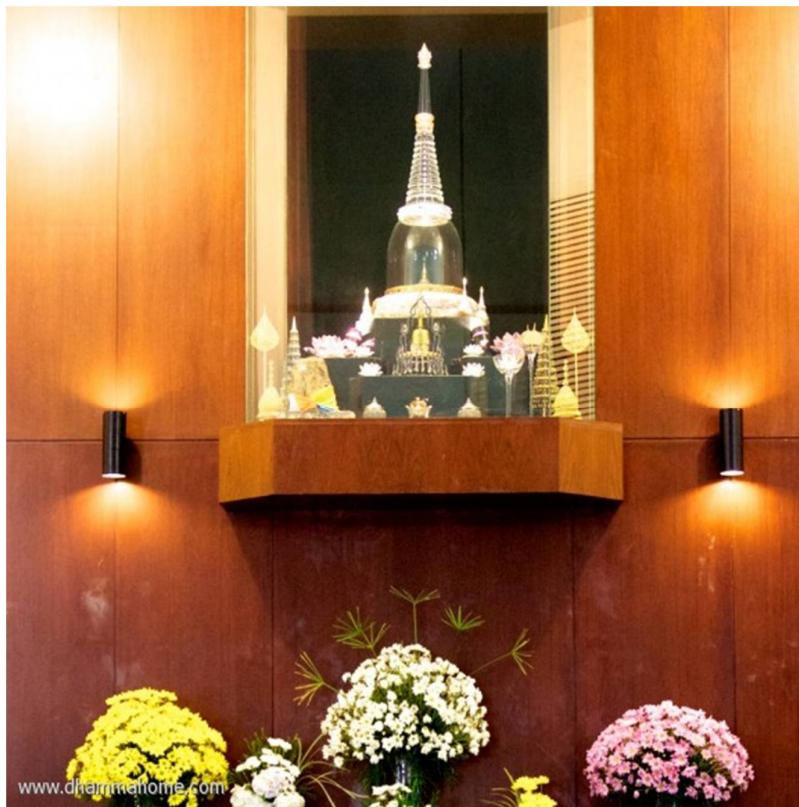
ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ซาบซึ้งในหทัย [7]

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ซาบซึ้งในหทัย [7]

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

ท่ามกลางความเห็นต่าง ความแตกแยกของบุคคลในเวลานี้ หลายคนอาจมีความสงสัยว่า พระธรรม จะช่วยให้รอดพ้นจากภัยนี้ ได้อย่างไร? แม้ในช่วงเช้าของวันนี้ ท่านอาจารย์ก็ไม่เคยละเลยที่จะมีเมตตา เกื้อกูลความเข้าใจอันจะเป็นที่พึ่งหนึ่งเดียวเท่านั้นในทุกสถานการณ์ ความเข้าใจ อันจะเป็นที่พึ่งของทุกคนที่เข้าใจธรรม ตามควรแก่การสะสมของตน ตามบุญที่บุคคลได้เคยกระทำไว้แล้ว และกระทำต่อไป ตาม

เหตุ ตามปัจจัย เป็นความซาบซึ้งใจของ
ข้าพเจ้า ในความเกื้อกูลของท่านอาจารย์ ข้า
แล้วข้าอีก ทั้ง ๆ ที่รู้ว่า พระธรรมนั้นละเอียด
ลึกซึ้ง เข้าใจยากอย่างยิ่ง แม้ว่าจะได้เงยสัด
ลงสดับข้า ๆ ครั้งแล้วครั้งเล่า แล้ว ๆ เล่า ๆ
และมีความเข้าใจที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งที่ได้
ฟังเพียงเล็กน้อย นิดหน่อยก็ตาม แต่หาก
บุคคลใดซึ่ง แม้ความเข้าใจเพียงเล็กน้อย ดัง
ว่านั้น ย่อมจะเป็นผู้ที่ไม่มีที่พึ่งเลย กับความ
ประพัตติที่เป็นไปในทุก ๆ ขณะ ในแต่ละวัน
อย่างไรก็ดี ขออนุโมทนาท่านสหายธรรม ทุก
ท่านที่ได้พบพระธรรมแล้วในชาตินี้

สังสารวัฏฏ์ ยาวนานนัก ความละเอียด นอบน้อม และความเข้าใจธรรมเท่านั้น
จะเป็นที่พึ่งอันปลอดภัย ในทุก ๆ ที่ ในทุก ๆ สถานการณ์ ที่ปรากฏแล้วเฉพาะหน้าของ
บุคคลในขณะนั้น ขอเชิญทุกท่านรับประโยชน์จากพระธรรม เพื่อเป็นที่พึ่งเดียวอัน
ประเสริฐยิ่งทั่วกันครับ

ท่านอาจารย์ :

อยู่ที่ ความเห็นถูก นะคะ ไม่ว่าในสถานการณ์ใด ๆ ถ้า
ประมาทปัญญา ก็คือ ไม่พยายามเข้าไปเกี่ยวข้อง คิดว่า
ไม่ใช่เรื่อง หรือว่าไม่ใช่ธุระ หรืออะไรต่าง ๆ เดี่ยวจะเป็น
อกุศลประเภทนั้น ประเภทนี้ นั่นคือ ผู้ที่ไม่รู้จักกรรมะ ถ้า
รู้จักกรรมะจริง ๆ ใครบังคับบัญชาได้? แต่ละคน สะสม
มาต่าง ๆ กัน คงจะไม่มีใครไปนั่งเฝ้าปัดกวาดร้อยอยู่ในห้อง
สบาย ๆ ถ้าไม่สะสมอภัยมา ที่จะเป็นอย่างนั้น ก็ไป
ที่อื่นตามอภัย

...เพราะฉะนั้น ธรรมะ ก็คือ สิ่งที่ไม่ใช่ของใคร และไม่ใช่
เรา ด้วย แต่ "เกิดแล้ว" ทุกขณะ "ไม่รู้" ว่าเป็นธรรมะ แล้ว
ก็ไปหาธรรมะ ไปกลัวเกรงธรรมะ ประเภทที่เป็นอกุศล
โดยไม่รู้เพราะฉะนั้น คือ "เรา" ที่กำลังกลัวเหลือเกิน ต่อ
อกุศลต่าง ๆ แล้วอย่างนั้น จะรู้การสะสมในสังสารวัฏฏ์
แสนโกฏกัปปี ที่สะสมมา จากการ เกิดแล้ว เกิดอีก เป็น
บุคคลนั้น บุคคลนี้ แต่ละชาติ ก็มีเหตุการณ์ ที่ไม่ซ้ำกัน
เลย...

...วิสาขามิครมารรดา ก็เคยเป็นภรรยาท่านพระอานนท์
อะไรล่ะคะ? ชีวิต ในสังสารวัฏฏ์ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็
เคยเป็นบุตรของท่านพระเทวทัต เพราะฉะนั้น ถ้าศึกษา
จริง ๆ ก็คงรู้ว่า ไม่มีอะไร นอกจาก "ธาตุ" หรือ "ธรรมะ"
ซึ่งมีปัจจัยเกิดขึ้น แล้วก็ดับไป แล้วก็ไม่กลับมาอีก
เพราะฉะนั้น คำนี้ "ทนต่อการพิสูจน์" และ "เข้าใจ"
ในขณะที่ "กำลังกลัว" เป็นธรรมะ หรือเปล่า?
เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่า ขณะนั้น ไม่ได้รู้จักธรรมะเลย
มีการที่พยายามที่จะไม่ทำอย่างนี้ แต่ทำอย่างอื่น เป็น
ธรรมะ หรือเปล่า? เป็น ก็ไม่รู้...

...เพราะฉะนั้น ก็ไม่รู้ ไปเรื่อย ๆ และคิดว่าตัวเองระแวด
ระวังอกุศลทั้งหลาย แต่ลืม อกุศล ที่สำคัญที่สุด คือ
อวิชชา การไม่รู้ลักษณะของสภาพธรรมะ ที่ปรากฏ ทำให้
"รักตัว" มาก ลืมสนิทว่าเป็นธรรมะ เพราะฉะนั้น ก็ทำทุก
อย่าง "เพื่อตัว" จะเป็นความดี ทำเท่าไร ก็เพื่อตัว แล้ว ดี
จริง ๆ หรือเปล่า? ตราบใดที่ "ยังเป็นเรา" ซึ่งไม่ใช่ เป็น
ธรรมะ...

...เพราะฉะนั้น "ปัญญา" ไม่ต้องมีใครไปหั่นเกรงเลยว่า จะรู้อะไรไม่ได้ แต่เมื่อเป็นปัญญาที่อบรมแล้ว ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ในสถานการณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น "ปัญญา" ที่ได้อบรมแล้ว เท่านั้น ที่สามารถจะเข้าใจ ลักษณะของสภาพธรรมะที่กำลังปรากฏ เกิดขึ้น เพราะเหตุปัจจัย ซึ่ง "ไม่มีเรา" ที่จะไปคิด หรือไปจำไว้ว่า "เราทำ" แต่ความจริงก็คือว่า เป็น ธรรมะ ทั้งหมด...

...กว่าจะ แม้คำว่า ทุกอย่างเป็นธรรมะ เป็นธรรมะ ทั้งหมด จะได้เข้าใจจริง ๆ อย่างมั่นคง ก็ต้องเป็นผู้ที่ฟัง พระธรรม แล้วเล็งความเป็นตัวตนที่จะทำอย่างนั้น อย่างนี้ เพราะกลัวว่า ถ้าไม่ทำอย่างนั้น อย่างนี้ แล้วปัญญา จะเกิดไม่ได้ นั่นคือ กด หรือว่า ปิด หรือว่า กั้น หรือว่า บังคับ "ปัญญา" ไม่ให้เจริญเลย...

...แต่ถ้าตรงกันข้าม มีปัจจัยที่ค่อย ๆ มั่นคงขึ้น จะรู้เลยว่า "ปัญญา" ทั้งนั้น ที่ทำหน้าที่แม้ขณะนั้น ไม่ได้คิดเลยว่าอยากจะให้ปัญญาเกิด "ควรจะรู้ดี ว่าเป็นธรรมะ" ขณะที่ "ควรจะรู้ดี ว่าเป็นธรรมะ" ก็เป็น "ตัวตน" แต่พอไม่คิด มีปัญญาที่ได้สะสมมาเพียงพอ ขณะนั้น สัมมาทิฐิ เกิดทันที รู้ความเป็นธรรมะ ทันที...

เพราะฉะนั้น อีกนานไหม? กว่าจะหมดเยื่อใย การยึดถือ
สภาพธรรมะ ว่าเป็นเรา? เพราะตั้งแต่อย่างหยาบ
จนกระทั่งเยื่อใยในการที่ "เราจะเป็นคนดี" แต่ก็ "เป็นเรา"
เพราะฉะนั้น "อวิชชา" ดีไหมคะ?

อาจารย์วิชัย :

เป็นธรรมะไม่ดีครับ แต่ก็ยังมีอยู่ครับ ท่านอาจารย์

ท่านอาจารย์ :

ค่ะ เพราะฉะนั้น เห็นโทษของ อวิชชา เพราะไม่รู้ ทั้งหมด
นี้ละค่ะ

กราบทำบุญขอบคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่าน ครับ

